

BÉKEHARANG

HITMÉLYITŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DÍJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Búdapest, VI., Felsőerdősor 5. I. emelet.

Alábbszállani!

Keresztelő szent János egyik legszebb és legjelentősegteljesebb mondásából kaptuk. Annak növekedni kell, nekem alábbszállani. Ne is tagadjuk, igen csodálatos az ilyen beszéd. A mai napig csak kevesen tették életük programjává. De a mostani idők alkalmasak rá, hogy foglalkozzunk, talán nagyobb sikerrel is, ezzel a csodálatos mondással. Általában az a feltűnés uralkodik, hogy az embernek felfelé kell törekednie. Nagyobbá, gazdagabbá és befolyásosabbá akarunk lenni. Nehezebbé esik az embernek elismerni a kényszerű határokat. Az egyszer elgondolt cél felé törekszik az ember és sokszor idejét, egészségét, mindenét feláldozza, csak hogy megvalósítsa álmát. Keresztelő szent János előttünk áll nyugodtan, mint aki ismeri feladatát, azt készséggel oldja meg és azután megelégedetten engedi át a munkát a nálánál Nagyobbnak. Ezért tudta mondani róla Jézus: „az asszonyoktól születtek között nem támadott nagyobb keresztelő Jánosnál.”

Nekünk igen keservesen sikerül az alábbszállás már külső, apró mindennapi dolgokban. A táplálkozásban egyszerűbbé, a ruházatban igénytelenebbé lenni, már ez is sokszor próbára teszi az embert. De valamely munkát elvállalni, amely kisebb díjazással járna, mint amirehhez eddig szokva voltunk, azt a lehetetlennek tartjuk. Vagy éppen olyan munkát elvállalni, amelyben olyanok visznek vezető szerepet, akik korábban nálunknál kisebbek voltak, erre már senki sem akar vállalkozni. Mindez okozza azt a sok keservet, amelyet különösen idősebb emberek szenvednek végig, akik a jelentkező öregségi fogyatékoságaik miatt a felelősséget lassankint kénytelenek a fiatalabbaknak átengedni. Mondta nekem valaki multkor, hogy elviselhetetlen számára az, hogy őt, aki nélkül szinte semmi sem történt, aki mindenbe beleszólt és mindent irányított, most senki sem veszi figyelembe, senki sem kérdezi. Ugy látszik az alábbszállásnak ez a fajtája még nehezebb, mint az előzőleg érintettek. Legyen az alább-

szállás akármilyen, vagyoni vagy csupán a társadalmi helyzetben, mindenütt egyre van szükségünk. Arra a világos megismerésre, amelyre Keresztelő szent János rendelkezett. Azt mondta: „Növekednie kell, Vagyis nem tőle függött, hanem ez volt Istennek terve, akarata és János ezt készséggel tudomásul vette és örül, annak, hogy ez így lett. Nekünk is szükségünk van erre a világos látásra, hogy azért vagyunk ott, ahol vagyunk, mert oda minket Isten állított. És Isten azért állított minket oda, mert ott van olyan munka, amelyet reánk bízott és amelyet nekünk el kell végezni. Egyáltalán nem kérdés, hogy ez a munka milyen. Mit tartanak róla az emberek vagy mit gondolunk mi magunk róla. Fontos csak egy, hogy Isten akarja, hogy éppen az végezze el, akit Ő állított oda. Tehát Isten adja a munkát és nincsen nagyobb tisztesség, mint Isten iránti engedelmelemből oda állni, ahová Isten állított minket és azt az Ő erejében elvégezni, amit Ő reánk bízott. Ekkor nincsen összehasonlításnak helye, mert egyik olyan munka, mint a másik. Mindegyik Istentől nyert feladatot végez. Egyformán fontos, egyformán szükséges. És ha talán idősebbek leszünk és Isten talán könnyíteni akar rajtunk, miért elégedetlenkedünk, miért zugolódunk? Nem áll-e előttünk Keresztelő szent János, aki tudta, hogy neki most már alábbszállania kell? Nem büntetés ez, hanem isteni kegyelem. De legyünk fiatalok vagy idősek egyformán fontos számunkra az, hogy naponta Istenre tekintsünk fel, aki elhívott és odaállított minket. Nincsen felségesebb tudat, mint Isten szolgájának lenni. Akár az utcát söpröm, akár a hivatalban dolgozom, a fő, hogy tudjam a munka szükséges, a munka fontos, a munka jó és azt valakinek el kell végezni. Isten engem állított oda, tehát én Isten iránti engedelmelemből hűségesen elvégzem azt, az Ő dicsőségére. És ha egyszer azt látom, hogy alább kell szállanom, akkor örvendezni akarok annak, hogy Istennek vannak alkalmasabb eszközei, tehetségesebb szolgálói, akik a nélkülözhetetlen munkát elvégzik, akik a terhet hordozzák, akik a felelősséget

vállalják. Tehát fiatalok és öregek, legyünk ahol állunk biztosak abban, hogy Isten nevében és az Ő dicsőségére munkálkodunk.

T.

Naámán — egy kis zsidólány — Elizeus és Géházi.

— Liebstöckl J. —

És Naámán a siriai király seregének fővezére, az ő ura előtt igen nagy férfiú és nagyabecsült volt, mert általa szabadította meg az Ur Sírát; és az a férfi vitéz hős, de — bélpoklos volt, (Kir. II. 5/1)

Ebben a fejezetben több emberről van szó, akik úgy társadalmi helyzetre, korra, nemre, foglalkozásukra és hitükre nézve nagyon különbözök. Szó van királyokról és rabszolgányról, pogányról és Isten emberéről. De mindegyik élete mond valamit a te számodra is. Figyeld csak meg, hogy az Ur, mily szent komolysággal pergeti le előttünk e történetet, hogy intő prédikációt tartson. Adjon az Ur nyitott füleket és szemeket és nyitott szívet, hogy ne csak hallj és láss, hanem be is fogadhasd.

Mindjárt az első sorban egy híres hadvezérrel ismerkedünk meg. Naámának hívják a siriai hadak győztes fővezére. Neve annyit jelent, mint — kedvesség. És tényleg kedvelt és kedves személy volt a király előtt és nagyabecsült is, mert nagy szolgálatot tett hazájának. Ő általa szabadította meg az Ur Sírát. Tekintélyes állása volt, az előkelőségek között is az első között foglalt helyet. Szava döntő sullyal esett latba. Szóval egy nagyon szép pályát megfutott, híres férfiú volt. Vitéz, hős, kire félelemmel teljes tisztelettel néztek az emberek. Ha akkor Sírában napilapok is megjelentek volna, fényképét biztosan számos esetben közölték volna és hasábos cikkeket írnak róla, amelyekben e vitéz férfiú érdemeit méltatták volna. No de mond még valamit e férfiúról Istennek igéje. E férfi vitéz, hős, — de bélpoklos volt. Milyen szomorú de. Nincs semmi hiba. Előkelő vitéz, köztiszteletben álló, szép gazdag férfi, de — bélpoklos. Oh milyen sokszor van egy ilyen de egy-egy ember életében, amely megrontja és semmivé teszi mindazt, ami a de előtt van. Ha elolvassuk ennek a könyvnek a második fejezetének 18 és 19-ik verseit, itt is találkozunk egy ilyen de-vel. Jericho férfiai odamennek Elizeushoz és azt mondják neki: — Ime e város jó lakóhely volna, amint uram magad is látod — de a vize ártalmas. Magad is láthatod, hogy nincs itt semmi hiba, hiszen próféták fiai is laknak itt, (Kir. II. 2/5) a környék, a hely minden nagyon megfelel, hogy ez egy jó lakóhely te is látod, de a vize rossz. És ez éppen elég ok volt, hogy e jó lakóhely

lakói ne érezzék magukat olyan nagyon jól. Naámán is nagyabecsült férfi volt, — de bélpoklos. És ez éppen elég, hogy ez a vitéz hős reszkető gyáva és tehetetlen legyen. Milyen sokan vannak hasonlóan. Milyen sok emberre el lehet mondani, nagyon derék, jóra való ember, szolid, esetleg közösségbe is jár, imádkozik, megállapítható, hogy barátságos, kedves ember, de a lelkiéletet illetően valahol valami hiba van. Valahol kikezdte a bélpoklosság bacillussa. Milyen derék hősök élnek a világban, akik híres emberek és életük — bélpoklos. Egy bűnnek, szenvedélynek rabjai és az beszennyezi életüket. Hasonlóan vannak lelkek a hitélet terén. Emberek, kik egy gyülekezeti életben előkelő, vezető szerepet játszanak, akik nagyabecsült férfiak, vagy nők, de egy hibájuk van — mint a gazdag ifjunak s ez megbénítja őket és nem tudnak teljesen áttörve a megszentelődés útjára lépni. Kedves lélek, nincsen — de — talán a te életedben is? Iparkodnál, de talán a te nyelved, hiuságod, lustaságod, tiszteletlenséged szüleid ellen, türelmetlenséged nem engednek növekedni és annyi nehézséget okoznak. Vizsgáld meg magad és akkor, mint Naámán, vágyakozz megszabadulni bűneidről. Naámán vágyakozott. Szeretett volna megszabadulni, de nem lehetett. Hiába futott orvostól orvoshoz, nem tudtak rajta segíteni. Kiállhatott az ő pogány isteneihez, nem használt semmit, az süket maradt. Oh milyen nyomoruságos állapot, hiába minden pénz, vagyon, tekintély, csak azt látja, hogy teste elrohad és lelkileg, szellemileg tönkremegy, segítség nincsen.

Azaz mégis van. De ezt a segítséget nem ő találta meg, hanem az kínálta fel magát neki. Isten megkönyörült ezen a szegény gazdagon, lehajolt hozzá, hogy egy kis zsidólányt felhasználva eszközének, megmutassa a szabadulás útját. Nem így van most is a lelki bélpoklosokkal? Nem Naámán módjára vergődve keresnek kimenetelt a lelki nyomoruságból? Oh mily sokan élnek bűnökben és szeretnének szabadulni. Gondoljunk arra a sok iszákosra, ki belátja bűnének szomorú következményét, gondoljunk, kik tisztátalanságukban tönkre teszik testüket, lelküket, vagy már tönkre is teték, szeretnének szabadulni. szaladnak fűhöz-fához, de segítség nincsen. Hányan ingerlékeny és haragos, durva természetűek, szeretnének szabadulni, mert érzik, hogy így türethetetlen az életük úgy a maguk, mint családjuk számára. — de nincs mentő kéz. Idegesek, csillapítót szednek, de az eredmény alig több a semminél. De mily dicső, hogy Isten akar kimenetelt adni, sőt már adott, mert Ő nem gyönyörködik a bűnös halálában, hanem azt akarja, hogy megtérjen és éljen.

Kedves testvérem, bármily reménytelennek látszik állapotod, bármennyire gondolnád, hogy a te szomorú családi, egyéni életedben nincsen

segítség attól a büntől és szenvedélytől. amely téged fogva tart, gondoldj Naámánra, — az előkelő siriaira, aki szintén gyógyíthatatlan beteg volt és Isten könyörülő szeretete beárnyékolta őt is. Gondoldj arra, hogy azzal biztat Isten igéje, hogy ami lehetetlen embernek, az lehetséges Istennek. Milyen csodálatos, hogy még most is tapasztalható, hogy ezek nem pusztá szavak, hanem a hívő számára valóság. Csodás valóság, amikor az, ami embernek lehetetlen, lehetségessé válik Istennek. Ezt tapasztaltam én is és tapasztalhattuk sokan, hogy Jézusban lehajolt hozzánk a nagy mindenség Ura és följogosított, hogy így szólíthatjuk meg: — Szerető menyeyi Atyánk.

(Folyt. köv.)

Hősök kora.

A jelenlegi idő, egy nagy próbaidő, de egyúttal egy nagy kegyelmi idő is. Ebben az újabb hőskorban egyik nagy lángolással áldozik s harmezőn, a másik pedig otthon csendes, áldozatos élettel él, lassan izzik az istenszeretet és a hazaszeretet oltárán.

Ma a könnyű fajsúlyu keresztyének és hazafiak szinte megsemmisülnek. Mert ma vagy-vagy, választra vagyunk állítva. Vajjon ez a kor elsöpri a gyengéket? Óh nem, csak a gerincteleneket. Mert a gyengék a próbákban csodálatos erőt nyernek hitük által. Meddig sántikáltok kétfelé? — kiáltotta Illés próféta. Ez a kétfelé sántikálás a hitéletben sok bajt okoz, feltartóztatja az Ur áldását és igen boldogtalanná tesz. Illés megölte a négyszázötven Baál prófétát, azaz a hamis prófétákat.

Jézus azt mondta: Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért. (Ján. 15/13.) Hős katonáink a legnagyobb áldozatokat hozzák értük napról-napra Testük élő fal gyanánt tartóztatja fel az istentelenség árját. A mi hívő imáink pedig legyenek oltalom hős katonáink körül. Tudjuk a Szentírásból, hogy az égből is vívnek a gonoszság ellen. Az égből harcoltak, a csillagok az ő helyükből vívtak Siserával. (Birák 5/20.) Elizeus prófétáról pedig ezt olvassuk: Felkelvén pedig jókor reggel az Isten emberének szolgálója, kiméne és ime seregek vették körül a várost és lovak és szekerek. És mondá néki az ő szolgálója: Jaj, jaj édes uram mit cselekedjünk? Felelé ő: Ne félj! Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik övelők. És imádkozott Elizeus és monda: Óh Uram, nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Ur a szolga szemeit és látá és ime a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül. (II. Kir. 6, 15.—17.)

Milyen nagy boldogság volt, mikor a mi magyar népünk számára felvirradt a szabadság

hajnala. Krisztus belsőképpen, lelkileg is szabaddá akar bennünket tenni, szabaddá, tisztává a büntől. Óh jöjj, kedves keresztyén testvérem hitben a megtisztulás forrásához, Jézus szent véréhez.

R. M.

H I R E K.

Az évkezdő imahetet Magyarországon a folyó évben sokkal nagyobb mértékben megtartották, mint az előző években. Akik még eddig beszámolóikat nem küldték be, azokat nagyon kéri a Magyar Evangéliumi Szövetség elnöke, hogy szíveskedjenek azt pótolni. Címe: Dr. vitéz Csia Sándor MÁV. igazgató főorvos, Budapest VI., Andrassy-ut 83. A perselypénzeket kéri a Magyar Evangéliumi Szövetség 38681. számú postatakarékpénztári csekkszámlijára befizetni.

Eljegyzés. Décsi Máriát, a kaposvári gyülekezet tagját, eljegyezte Liebstöckl Róbert ujjverbázi kgi. tisztviselő. Liebstöckl Jenő kaposvári gyülekezetünk lelkipásztorának fia. Az Ur áldja meg, kedves fiatal testvéreink szándékát.

A győzelem.

Kedves Barátom sokan azt gondolják lehetetlen a bün hatalmából kikerülni, pedig mi azt az ígéretet nyertük, hogy beteljesedünk Isten teljességével. Mi tul alacsonyra célozunk, a célpont sokkal magasabb! Krisztus tanítványainak élete legyen hasonlatos Krisztus életéhez. Legyen elszakíthatatlan győzedelemnek láncolata. (84. Zzolt. 8.) Minden pillanatban Istentől függünk egyedül. Krisztussal való együttműködés győzelem. Krisztusban való élet a lelki nyugalomnak élete ha tán nem is mindig az öröme, de állandóan a békének és szilárd bizalomnak érzete tölti azt be. Reményünk nem önmagunkon, hanem Krisztuson legyen. Gyengeségünket kiegészíti az ő ereje, tudatlanságunkat az ő bölcsessége és fogyatékoságunk az ő tökéletessége. Azért ne magunkra, hanem Krisztusra tekintsünk. Nála időzzünk gondolatainkban. Krisztus önmegtágadása alázatossága, tisztasága, szentsége és leirhatatlan szeretete töltse be lelkünket, legyen ez a pár sor figyelmeztető számunkra, ébredjünk fel a közönyből és kövessük Krisztus példáját és így győzni fogunk.

„Egy pesti virágárus.”

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:
Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henozer István.

M e g h i v ó

a Keresztyén Könyvesház Korl. Fel. Szövetkezet 1943. évi március 24. napján délután 4 órakor Budapesten, VI. Felsőerdősor 5. III. 25. sz. alatt levő tanácsteremben tartandó

rendes évi közgyűlésére.

T á r g y s o r o z a t :

1. Az 1942. üzletév zárszámadásainak felülvizsgálata és megállapítása.
2. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentéseinek előterjesztése és jóváhagyása.
3. Határozathozatal az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak adandó felmentvény tárgyában.
4. Határozathozatal az 1942. üzletév mérlegében kimutatott veszteségnek a következő üzletév számlájára való átvitele tekintetében.
5. Esetleges egyéb indítványok előterjesztése és tárgyalása és azok felett való határozathozatal.

Budapest, 1943. február 20.

Az igazgatóság.

VAGYON	Mérlegszámla 1942. december hó 31-én		TEHER			
Ingatlanok	P	956.373.26	Üzletrésztőke	P	55.000.—	
Értékpapírok	P	28.573.46	Hitelezők	P	963.037.64	
Berendezés	P	480.—				
Pénztárkészlet	P	313.93				
Árukészlet	P	5.017.—				
A d ó s o k	P	289.99				
Veszteség:						
előző évekről	P	24.814.27				
1942. évről	P	2.175.73				
		P	26.990.—			
		P	1.018.037.64		P	1.018.037.64

Az igazgatóság.

Megvizsgáltuk és rendbenlevőnek találtuk:

A Felügyelőbizottság.

TARTOZIK	Veszteség- és Nyereség-számla		KÖVETEL			
Veszteségáthozat múlt évről	P	24.814.27	Ingatlanok bérjövödelme	P	37.210.95	
Kamatok	P	17.820.38	Veszteség:			
Adók és illetékek	P	20.268.26	előző évekről	P	24.814.27	
Költségek	P	1.080.36	1942. évről	P	2.175.73	
Betegsegélyző díjak	P	188.48			P	26.990.—
Leírások	P	29.20				
		P	64.200.95		P	64.200.95

Az Igazgatóság.

Megvizsgáltuk és rendbenlevőnek találtuk:

A Felügyelőbizottság.

Budapest, 1942. december 31.